

Η εμπειρία της παγκόσμιας κρίσης των τελευταίων μηνών είναι σαρωτική. Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα, με τη συνδρομή ενός τού, όλα όσα δουλεύουν εναντίον μας ενορχηστρώθηκαν τέλεια μεταξύ τους, σαν έτοιμα από καιρό.

Μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα ό,τι ξέραμε έγινε άσχετο και επικίνδυνο, ό,τι φοβόμασταν έγινε φιλικό, ό,τι μας έδινε δύναμη έγινε παράνομο. Η οικογενειακή φροντίδα μας εξουθενώνει, οι εργοδότες μας ξεζουμίζουν, η έλλειψη κοινωνικότητας μας τρελαίνει, ο φόβος των κοντινών μας ανθρώπων μας γονατίζει, η υγεία μας -γιατί εκτός από covid μπορείς να πάθεις και άλλα πράγματα- πάει κατά διαόλου, και το κράτος μας τραβάει το αυτί σαν να είμαστε νήπια. Κάθε μέρα εδώ και μήνες αδειάζει στα κεφάλια μας ένα φορτηγό σκατά.

Και δεν ήμασταν έτοιμες για τέτοιο φορτίο.

Στις καραντίνες πιάσαμε τα σκάιπ ώσου φρικάραμε εντελώς, συναντηθήκαμε από κοντά, μιλήσαμε ξανά και ξανά. Δυσκολευτήκαμε. Νιώσαμε ανεπαρκείς. Είπαμε τα αυτονόητα.

Είπαμε ότι όχι, το **σπίτι δεν είναι εκεί που είμαστε ασφαλείς.**

Είναι το μέρος που αναγκαζόμαστε να ζούμε μαζί με τον βιαστή ή τον κακοποιητή μας. Κι αν όχι, είναι η στέγη της ατέλειωτης δουλειάς, είναι τα δωμάτια με τα άπλυτα πιάτα και τα ασιδέρωτα ρούχα, είναι το ηχείο του ασταμάτητου παιδικού κλάματος. Είπαμε ότι όχι, το σπίτι δεν είναι καταφύγιο, είναι η μαύρη τρύπα της πολιτικής οικονομίας, εκεί που η αγάπη κεφαλαιοποιείται για να γίνει δωρεάν εργασία για ό,τι σχετίζεται με «το φτιάξιμο της ζωής».

Είμαστε βέβαιες πως, μέσα στα σπίτια της καραντίνας, **εκατομμύρια γυναίκες βιώνουν στο πετσί τους τη φάρσα της οικογενειακής θαλπ-**

ρής, αγανακτούν μπροστά στον υπολογιστή με ένα παιδί να τους τραβάει τη μπλούζα, βάζουν τα κλάματα στο μπάνιο από την κούραση, μουρμουρίζουν βρισιές σε γυρισμένες πλάτες. Φτάνουν στα όριά τους, όπως φτάνουν κάθε μέρα εκατομμύρια άλλες γυναίκες, που το δικό τους σπίτι είναι αλλού, εργαζόμενες στη φροντίδα υποτιμημένες και ανασφάλιστες.

Άραγε όλες αυτές οι γυναίκες, όλοι αυτοί οι εργάτες και οι εργάτριες στην αναπαραγωγή, αμισθί ή για ψίχουλα, που χειροκροτούνται και παίρνουν χτυπήματα στην πλάτη ως «πρώτη γραμμή», θα συνειδητοποιήσουν τη δύναμή τους;

Είπαμε ότι όχι, **το κράτος δεν ενδιαφέρεται** για την

υγεία μας. Την υγεία μας, ψυχική και σωματική, την έχει γραμμένη. Την ώρα που το μόνο που μετράει είναι οι στατιστικές covid, εκατομμύρια άνθρωποι πεθαίνουν από ασθένειες που δεν διαγνώστηκαν ή χειρουργεία που δεν έγιναν. Ψυχικά και κοινωνικά ευάλωτοι άνθρωποι μαραζώνουν μέσα σε συνθήκες εγκλεισμού και απομόνωσης. Γυναίκες αδυνατούν να κάνουν έκτρωση ως «μη επείγοντα περιστατικά» και εξαναγκάζονται σε ανεπιθύμητες κηύσεις ή αναγκάζονται να γεννήσουν απομονωμένες από τους δικούς τους ανθρώπους ή πεθαίνουν στη γέννα.

Είπαμε ότι όχι, **αλληλεγγύη δεν είναι η απομάκρυνση, κοινωνική ευθύνη δεν είναι η απομόνωση, φροντίδα δεν είναι η μη σχέση.**

Βομβαρδιζόμαστε από ιδεολογία που επιβάλλει την «πρώτου βαθμού συγγένεια» ως το μόνο επιτρεπτό σχετίζεσθαι με άλλους ανθρώπους. Η επιδίωξη όποιας άλλης επαφής λοιδορείται, ταυτίζεται με εγκληματική ανευθυνότητα, κρίνεται ένοχη ακόμα και για την καραντίνα. Τα παιδιά μένουν χωρίς χάρδια, οι μεγάλοι άνθρωποι μένουν χωρίς πα-

ρηγοριά, και όσοι δεν έχουν πρώτου βαθμού συγγενείς μένουν να εκτίσουν ποινή μοναξιάς απ' αόριστον. Ο μισανθρωπισμός έγινε πολιτικά ορθός. Το κράτος τον ονόμασε υπεύθυνη στάση και τον επέβαλε. Οι υπήκοοι κριθήκαμε ικανοί μόνο για να υπακούμε σε απαγορεύσεις και ανίκανοι να φροντίσουμε ο ένας τον άλλον χωρίς άνωθεν εντολές. Πρόκειται για το επιστέγασμα μιας βαθιάς ήττας του κοινωνικού, που θα σημαδέψει τις εποχές που θα έρθουν.

Δεν θέλουμε να ζούμε ζωές απογυμνωμένες από σχέσεις, υποτιμημένες όσο δεν πάει.

Δεν θέλουμε να ζούμε μην πεθαίνοντας από covid. Θέλουμε να κερδίσουμε πίσω τη δύναμη,

την εμπιστοσύνη και τη συντροφικότητα που μας κλέβουν κάθε μέρα. Να βρισκόμαστε, να συζητάμε, να γράφουμε συλλογικά. Να εξερευνήσουμε τις δυνατότητες αυτής μας της επιθυμίας!

Αθήνα, Δεκέμβριος 2020
Womens Collective 619
Antifa Sisterhood

---

womenscollective619@gmail.com.
sisterhood_70@yahoo.com